

V současné západní společnosti jsou lidé stále více nuceni čelit životním rizikům¹ a vyvíjet strategie, jak se jim vyhnout nebo jak oslabit jejich dopady. Na zdravotní rizika se v rámci těchto strategií zaměřuje mimořádná pozornost, která se tak stává konglomerátem vědění a diskurzů, praxe a institucí. ²

Tento jev reflektují všechny humanitní obory, jiné je ale jejich stanovisko:

Někteří filosofové a sociologové (např. Illich, Foucault, Lupton, Parusníková, Komárek, Capra aj.) se domnívají, že v současné "rizikové společnosti" zdraví získalo téměř prorockou dimenzi. Být zdravý rovná se být normální, morální a odpovědný, civilizovaný a úspěšný, silný a atraktivní. Pěstování nezdravých aktivit je definováno protikladně - být nezdravý znamená být stigmatizován a sociálně diskvalifikován, být barbarský a ošklivý. Zdraví jako osobní odpovědnost se podle nich stává břemenem, vnuceným pomocí medicinalizace a medikalizace³ každému člověku. To vše ovlivňuje, ba determinuje životní styl některých sociálních skupin. Výsledkem je, jak uvádějí, že pravidla a principy zdraví se stávají extrémně internalizované a jsou zvnitřněny jako naše "svobodné volby". Helsismus se pokouší snížit zdravotní rizika na minimum a vtrhává do každého koutu života jedinců. Současně je zdraví prezentováno jako něco, co můžeme mít pod kontrolou⁴

. Být zdravý je v našich silách, ovšem musíme se řídit všemi správnými zásadami zdravé životosprávy. Na pomoc v tomto úsilí nám přispěchá komplex tzv. kampaní k podpoře zdraví (health promotion), čili kombinace osvětových kampaní, státně řízených programů, komunálních projektů a celého kolosu komerční propagace zdraví. ⁵

Odborníci v biomedicině se spíše zabývají zdravím jako základem životní pohody.

Podpora zdraví a prevence nemocí se stává důležitým prvkem v moderních koncepcích veřejného zdravotnictví jako nový - první článek v řetězci zdravotní péče.